

న

గరంలోని ఒక జాతీయ బ్యాంక్. ఉదయం పదిన్నర గంటలు. రెండు క్యాష్ కౌంటర్ల ముందు కష్టమర్లు బారులు తీరి లోకెస్టు పట్టుకుని నిలుచున్నారు. క్యాబినీలో కూర్చున్న యువతులు చలాకీగా డబ్బులు లెక్కబెడుతూ లోకెస్టు తీసుకుని కష్టమర్ల కంపెనీని వెళ్తున్నారు.

“ఎక్స్ క్యూజ్ మీ.... థౌజండ్ రుపీస్ నోటుకు ఛేంజ్ కావాలి” గరుకు కంఠం విని పించగానే తలెత్తి చూసింది యువతి.

నలభై సంవత్సరాలుంటాయనికీ. దృఢంగా ఉన్నాడు. (ట్రీమ్ చేసిన గెడ్డం, రేబాన్ గ్లాసెస్, నల్లతుమ్మ మొద్దు శరీరం... రోఫగా కనిపిస్తున్నాడు.

నోటు అందుకుంది యువతి. సారుగులో చూసింది. “వన్ మినిట్ ప్లీజ్... ఛేంజ్ తక్కువగా ఉన్నది. బీరువాలోంచి తెస్తాను” నవ్వుతూ లేచింది.

రెండు నిమిషాల తరువాత పది రూపాయల నోట్లు తెచ్చి లెక్కబెట్టాసింది.

“బండీల్ గానే ఉందిగా... ఫర్వాలేదు. ఇవ్వండి” అన్నాడతను అసహనంగా.

“జస్ట్ మినిట్... పొరపాటున ఒకటి రెండు నోట్లు తక్కువుంటే మీకు ఇబ్బంది కదా” నవ్వుతూనే బదులిచ్చింది యువతి. అంతలోనే ఇద్దరు బలిష్ఠులు వచ్చి యువకుడి పెడరెక్కలు విరిచి పట్టుకున్నారు.

“ఏయ్... వాటిజ్ దిస్? ఎవరు మీరు? దొంగలా? “దొంగలు.. దొంగలు” అరవసా గాడు యువకుడు.

“షట్... యూ వార్ అండర్ అరెస్టు. నేను ఇన్ స్పెక్టర్ గోపినాథ్ ను” జంతువును ఈడ్చినట్లు ఈడ్చాడతడిని.

“మేడమ్... థాంక్యూ ఫర్ యువర్ కో ఆప

రేషన్. మీరు ఫోన్ చేయకపోయంటే అతి పెద్ద దోపిడీ ముఠాను మేము పట్టుకోగలిగి ఉండే వాళ్లం కాదు” కృతజ్ఞతగా అన్నాడు గోపినాథ్.

“ఇట్ మై ప్లెజర్” నవ్వింది యువతి.

జోషే నేరుగా పోలీసు స్టేషన్లో ఆగింది. గోపినాథ్ జీపు దిగి ఆ యువకుడి కాలర్ పట్టుకుని స్టేషన్ లోకి ఈడ్చుకెళ్లాడు.

“నీ పేరు?” అడిగాడు గోపినాథ్.

“సాంబశివరావు” చెప్పాడతను వణుకుతూ.

“ఏం చేస్తుంటావు?”

“కూల్ డ్రింక్ షాప్ నడుపుతుంటాను”

“ఈ నోటు నీకు ఎక్కడిది?”

“ఎందుకు సార్?”

“షట్... నన్ను ప్రశ్నలడిగితే నాలుక చీలు స్తాను. ఈ నోటు నీకెక్కడిది? ఇలాంటివికా ఎన్నున్నాయి? ఆరు నెలల క్రితం లింగంపల్లి యస్.బి.హెచ్.లో ఇద్దరు గార్డులను షూట్ చేసి దోచుకున్న డబ్బంతా ఎక్కడ దాచావు? నీ ముఠాలో ఇంకా ఎంతమందిన్నారు?” లాఠీ ఊపుతూ ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు గోపినాథ్.

ఆ ప్రశ్నలు విని అదిరిపడ్డాడు సాంబశివరావు.

“సార్... ఈ బ్యాంకు దోపిడీ ఏంట్, ముఠా ఏంట్ నాకేం తెలియవు. ఈ నోటును నాకు నిరం

భారతదేశీయ

ఇలపావులూరి మురళీమోహనరావు

జన్ ఇచ్చాడు.”

భోరున ఏడ్చాడతను.

“నిరంజనా? వాడెవడు? నీకెందుకిచ్చాడు?”

“నారాయణ్ గూడాలో వాడో చిన్న గూండా. మెకానిక్ షెడ్డు నడుపుతుంటాడు. రెండు సంవత్సరాల క్రితం నా దగ్గర లక్ష రూపాయలు అప్పుగా తీసుకున్నాడు. ఆరు మాసాల నుంచీ వడ్డీ కట్టడం లేదు. చాలాసార్లు వెళ్లి పోట్లాడాను. ఒకసారి కొట్లాట కూడా అయింది. పోయిన నెలలో ఒక సారి అకస్మాత్తుగా మా ఇంటికి వచ్చి లక్షా సాతికవేల రూపాయలు నా ముఖాన కొట్టి వెళ్లిపోయాడు. అప్పటి నుంచీ నేను వాడి ముఖం కూడా చూడ లేదు. వాటిలోదే ఈ నోటు” చెప్పాడు సాంబశివ రావు.

పోలీసులు అనుమానంతో పట్టుకున్నా, రెడ్ హేండ్ డేగా పట్టుకున్నా ఎముకల్లో సున్నం లేకుండా కొడతారని, బాడీ షేపులు మారిపోతాయని అందరిలాగే అపోహపడ్డ సాంబశివరావు గజ గజ వణకసాగాడు. అతని వాలకాన్ని చూసి పోలీసు స్టేషన్ కు రావడం అతని జన్మలో ఇదే తొలిసారి అయి ఉంటుందని అంచనా వేశాడు అనుభవజ్ఞుడైన గోపీనాథ్. అలా అనుకున్న తరువాత అతని ముఖంలో కొంత శాంతం ప్రవేశించింది.

“ఆ లక్షా సాతికవేలు ఎక్కడున్నాయి?” అడిగాడు.

“మొత్తం లేవుసార్... చిన్న చిన్న మొత్తాలలో నేను చాలామందికి అప్పులిస్తుంటాను. ఆ విధంగా ఓ యాభై వేలు పదిమందికి అప్పులిచ్చాను. రెండు వారాల క్రితం నేను మా కుటుంబంతో ఉత్తర దేశ యాత్రకు వెళ్ళాను. బస్సులు, రైళ్లు, ఆటోలు,

టాక్సీలు, హోటళ్లకు దాదాపు సాతిక వేలు ఖర్చయ్యాయి. మరో పదిహేనువేలు సిటీలోనే చిల్లర మల్లర ఖర్చులకు పోయాయి. మరో సాతికవేలు ఇంట్లో ఉంటాయి. ఇది దొంగ సొమ్మని నాకు తెలియదుసార్. ఏమాత్రం తెలిసినా పిర్రి, కాశీ లాంటి పుణ్యక్షేత్రాల్లో ఈ సొమ్మును ఖర్చు చేస్తానా?” బావురుమన్నాడు సాంబశివరావు.

“నిరంజన్ నీకెలా పరిచయం?”

“నాలుగైదు సంవత్సరాల క్రితం నారాయణ గూడా మీది నుంచి వెళ్తుంటే స్కూటరు ట్రబులిచ్చింది. దగ్గరలో అతనికి షెడ్డు కనిపిస్తే వెళ్లాను. రెండు నిమిషాల్లో రిపేరు చేశాడు. అలా అతనితో రెండు మూడుసార్లు స్కూటర్ సర్వీసింగ్ చేయించుకున్నాను. ఆ చనువుతో అప్పుడప్పుడు చేబదుల్లిచ్చే వాడిని. అతని పర్సనల్ లైఫ్ గురించి నాకేమీ తెలియదు సార్.”

“నిరంజన్ ఇప్పుడు షెడ్డో ఉంటాడా?”

“ఉంటాడు సార్.”

“తెలిసో తెలియకో ఒక నేరంలో ఇరుక్కున్నావు. దోపిడీ చేయబడ్డ సొత్తును చలామణి చేయడం పెద్ద నేరం. నిన్ను అరెస్టు చేయక తప్పదు. కావాలంటే నువ్వు లాయర్ని పెట్టుకోవచ్చు. పిచ్చి వేషాలు వేయనంత వరకు బేడిలు లేకుండా స్టేషన్లో కూర్చోవచ్చు. నీ పరిస్థితి మీ వాళ్లకు ఫోన్ చేసి చెప్పు. ఇంట్లో ఉన్న దొంగసొత్తు మొత్తం తీసుకురమ్మని చెప్పు” టెలిఫోన్ ను అందించాడు గోపీనాథ్.

“అలాగే సార్. దయచేసి నన్ను కొట్టవద్దని మీ వాళ్లకు చెప్పండి.” దణ్ణం పెట్టాడు సాంబశివ రావు.

నవ్వాడు గోపీనాథ్. “పిచ్చివాడా...పోలీసులు సినిమాల్లో చూపించినట్లుండరు. మా పోలీసుల్లో చాలామంది పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేటు ఉన్నారు. నిర్దోషుల మీద ఈగ కూడా వాలదిక్కడ” విసవిస బయటకు నడిచాడు.

★★★

నిరంజన్ మెకానిక్ షెడ్డు దగ్గర పోలీస్ జీపు ఆగింది. ఐదు స్కూటర్లు, బైకులు ఉన్నాయక్కడ. కొంతమంది పిల్ల మెకానిక్కులు వాటితో కుస్తీలు పడుతున్నారు. ఐదారుగురు వ్యక్తులు రేకు కుర్చీలలో కూర్చుని ఉన్నారు. బిలబిల దిగుతున్న పోలీసులను చూడగానే వారిలోని ఒక వ్యక్తి గభాలూ లేచి సారిపోయాడు.

“క్యాచ్ హిమ్” అరిచాడు గోపీనాథ్. నలుగురు కానిస్టేబుళ్లతో పాటు తానూ వెంటపడ్డాడు. ఇటు అటు పరుగులు తీస్తున్న వాహనాలను లాఘవంగా తప్పించుకుంటూ అతను పరగెత్తుతుంటే పోలీసు పలాలం చాలా శ్రమపడవలసి వచ్చింది. ఆ ఫేజింగ్ దృశ్యాన్ని చూసిన జనం కకావికలైపోయారు.

అలా రెండు కిలోమీటర్ల దూరం పరగెత్తిన తరువాత ట్రాఫిక్ ఐలాండ్ లోని ఒక హోంగార్డు ధైర్యం చేసి అతనిని పట్టుకున్నాడు. తమను ఇంత సేపు పరగెత్తించిన అతగాడిని పట్టుకుని దవడలు వాయింపాడు గోపీనాథ్.

“సార్...సార్...నిన్ను లేడి మెడలోంచి కొట్టేసిన గొలుసు గిట్టింది సార్. వంద రూపాయలు కూడా చెయ్యదు. ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటి పనులు చేయను. వదిలెయ్యండి సార్” లబలబలాడాడతను.

“లేడీయా? గొలుసా? గొలుసేంటి మధ్య? బ్యాంకు నుంచి కొట్టేసిన మూడు కోట్లు ఎక్కడ

చిరంజీవి సరసన టాబు

హైదరాబాద్ అమ్మాయి టాబు బాలీవుడ్ లో బిజీ స్టార్ అయినా కూడా తెలుగులో కొన్ని చిత్రాల్లో నటించిన సంగతి తెలిసిందే. వెంకటేష్, బాలకృష్ణ, నాగార్జునలతో కలిసి నటించిన టాబూ ఇన్నాళ్లకి మెగాస్టార్ కి జోడీగా నటిస్తోంది. గీతా ఆర్ట్స్ సంస్థ నిర్మిస్తున్న తాజా చిత్రంలో చిరంజీవి ద్విపాత్రాభినయం చేస్తున్నారు. ఇందులో తండ్రి పాత్రకి జోడీగా టాబు నటిస్తున్నట్లు వార్తల ద్వారా తెలుస్తోంది.

దాచావురా దొంగనా..." పెద్దగా అరిచాడు గోపీ నాథ్ రొప్పుతూ.

అర్థం కానట్టు చూశాడతను. "బ్యాంకా? మూడు కోట్లా? అదేంటి సార్? నేనంత పెద్దోడిని కాదు సార్...నేను చిన్న చిన్న దొంగతనాలు చేస్తుంటాను" ఏడ్చాడతను.

"నువ్వు నిరంజన్ వు కావా?" కోపంగా అడిగాడు గోపీనాథ్.

"కాదు సార్...నా పేరు మస్తాన్" అన్నాడతను.

"మరి మమ్మల్ని చూసి ఎందుకు సారిపోయావురా ఇడియట్?" మళ్ళీ ఒక్కటిచ్చాడు గోపీనాథ్.

"నిన్న సాయంత్రం సికింద్రాబాద్ లో ఒకామె మెడలో గొలుసు కొట్టేశాను. నన్ను గుర్తుపట్టి పట్టుకోవడానికొచ్చారనుకుని సారిపోయాను. అది పిచ్చి గొలుసు సార్." జేబులోంచి సన్నగొలుసు

పోలీసులను చూడగానే వణికిపోయారు వాళ్లు. "షె...షె...షెడ్డుకెళ్లాడు సార్" తడబడుతూ చెప్పిందొక స్త్రీ.

"మీరు?" అడిగాడు గోపీనాథ్.

"నేను ఆయన భార్యను. ఈమె మా అత్తమ్మ" వృద్ధురాలిని చూపిస్తూ చెప్పింది ఆమె.

"ఎందుకు బాబూ?" ప్రశ్నించింది వృద్ధురాలు భయంగా.

ఆమెకు సమాధానం చెప్పకుండానే "ఈ గొలుసు నీకెక్కడిది?" నిరంజన్ భార్య మెడలో చేంతాడులా దిట్టంగా కనిపిస్తున్న గొలుసును చూస్తూ అడిగాడు గోపీనాథ్.

"పది రోజుల క్రితం ఆయనే కొనుక్కొచ్చారు." చెప్పిందామె.

"మీ ఇల్లు సోదా చేయాలి. పదండి లోపలకు" గదిమాడు గోపీనాథ్.

జరుగుతున్న దృశ్యం చూసి క్షణాల్లో వందల మంది గుమికూడారు.

"ఎందుకు?" అడిగింది వృద్ధురాలు.

"నీ కొడుకు పెద్ద దోపిడి దొంగ. ఆర్మెలల క్రితం లింగంపల్లి స్టేట్ బ్యాంకులో ఇద్దరిని షూట్ చేసి మూడు కోట్ల రూపాయలు దోచుకున్నాడు. ఎక్కడున్నాడో మర్యాదగా చెప్పండి" లాఠీ ఎత్తాడు గోపీనాథ్.

కానీ అంతలోనే "పోలీస్ జులుం నశించాలి.

పోలీస్ డాన్ డాన్" అని కేకలు వినిపించాయి. ఒక గల్లీ లీడర్ ముందుకొచ్చాడు. "ఆడవారి మీద దౌర్జన్యం ఏంటి? అతనే దొంగ అనడానికి మీ దగ్గర ఆధారాలేమున్నాయి? మీరంటే సరిపోతుందా? ఇది ప్రజాస్వామ్యమా? నియంతృత్వమా? ఈ విషయమై ఇప్పుడే ముఖ్యమంత్రిని కలుస్తాం. అవ సరమైతే ప్రధానమంత్రిని, ఇంకా అవసరమైతే రాష్ట్రపతిని కలుస్తాం. పెద్దపెద్ద వాళ్లు వేలకోట్లు మింగుతుంటే ఏమీ చేయలేరు. రాజకీయ పలుకుబడి ఉన్న బలిసిన వాళ్లు ఎవరినో ఇంటికి పిల్చి పిట్టలను కాల్చినట్లు కాల్చి పడేస్తే కేసు రాయడానికి మీకు దమ్మండదు. పైగా వాళ్ల వంటి మీద ఈగ వాలకుండా పెద్ద పెద్ద ఆసుపత్రులలో చేర్చి పూటకో కొత్త రోగాన్ని వాళ్లకు అంటగట్టి రక్షిస్తుంటారు. పేద వాళ్లంటే అంత చులకనా? ఈ దౌర్జన్యానికి నిరసనగా నేను ఆమరణ నిరాహారదీక్షకు కూర్చుంటున్నాను" అని భుజం మీద కండువా నేలపై పరిచి కూర్చున్నాడతను.

ఇంతలో ఒక కానిస్టేబుల్ పరుగెత్తుకొచ్చి గోపీనాథ్ చెవిలో "సార్...పాత బస్టిలో పేద స్త్రీల మీద మనం దౌర్జన్యం చేస్తున్నామని టీవీ టెన్ లో వార్తలోస్తున్నాయి" మెల్లగా ఊదాడు.

మొదటిసారిగా గోపీనాథ్ గుండె దడదడలాడింది. ఇంతమందిని ఎదుర్కోవడానికి తమ బలగం సరిపోదని గ్రహించాడు. మంచితనంతోనే వారిని దారికి తీసుకురావాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

"చూడండి...అతను దొంగ, దొరో కోర్టు తేలుస్తుంది. అతను నిందితుడనడానికి మా దగ్గర అన్ని సాక్ష్యాలున్నాయి. ఆ బ్యాంకులో ఉన్నది మనలాంటి సామాన్యులు. కష్ట జీవులు పిల్లల చదువుల కోసం, పెళ్లిళ్ల కోసం దాచుకున్న సొమ్ము. ఆ సొమ్మును పోగొట్టుకున్న వారి బాధను, దుఃఖాన్ని ఒక్కసారి ఊహించుకోండి. మీరు పోగొట్టుకున్న కష్టాల్ని తాన్ని మీకు ఇప్పించడం మా ధర్మం. రేపు మీ ఇంట్లో దొంగలు పడి దోచుకుపోతే మా సొమ్ము మాకిప్పించమని మీరు మా దగ్గరకే రావాల్సి ఉంటుంది. మాకెందుకులే అని మేము తప్పించుకుంటే మీ పరిస్థితి ఏమిటి? మీలాంటి ఉత్తమ పౌరులు మాకు సహకరిస్తేనే మేమేదైనా చేయగలం. నిరంజన్ దొంగ అనడంలో మాకెలాంటి సందేహం లేదు. ఇవాళ కాకపోతే రేపైనా అతనిని పట్టుకోగలం. పోలీసులున్నది మీ రక్షణకేనని గుర్తుంచుకోండి. మీలో ఎవరైనా ఇద్దరు పెద్ద

నా రూటే సెపరేటు

ఇటీవల వచ్చిన 'బ్లాక్' చిత్రంలో తన నటనకు వచ్చిన ప్రశంసలకి రాణీ ముఖర్జీ తెగ సంబరపడిపోతోంది. ఇలాంటి పాత్ర అభివచనం నిజంగా నా అదృష్టం అని చెప్పుకుంటున్న రాణీ ముఖర్జీ- తన ఫ్రెండ్ షారుఖ్ ఖాన్ తీయబోయే 'ఘోస్ట్ కా దోస్ట్' సినిమాలో నటించడానికి ఒప్పుకుందిట. ఇందులో అమితాబ్ కూడా ముఖ్యపాత్ర పోషిస్తున్నాడు. ఏదేమైనా పాత్రల ఎన్నికలో చాలా చూజీగా వుంటున్నాను- అని సగర్వంగా చెబుతోంది రాణీ.

నొకదాన్ని బయటకు తీశాడు. గోపీనాథ్ కళ్లు ఎర్రబడ్డాయి. "యూ బాస్టర్డ్" అతడిని నెట్టి వేసి షెడ్డునైపు పరుగుతీశాడు గోపీనాథ్. అనుకున్నదంతా అయింది. అప్పటికే అక్కడి నుంచి పరారయ్యాడు నిరంజన్. "వాడి ఇల్లెక్కడో చూపించు" ఓ మెకానిక్ కుర్రాడి కాలర్ పట్టుకుని ఈడ్చి జేపులో పడేశాడు గోపీనాథ్. సవాలక్ష సందులు గొందులు తిరిగి పాత బస్టిలో ఒక మారుమూల ఇంటి ముందు ఆగింది జేపు. నులక నుంచం మీద ఇద్దరు స్త్రీలు కూర్చున్నారు. "నిరంజన్ ఎక్కడ?" అడిగాడు గోపీనాథ్.

మనుషులు మాతో లోపలకు రండి. మీ ముందే సోదా చేస్తాం." నెమ్మదిగా అన్నాడు.

గుంపులో కొంత చలనం వచ్చింది. ఇద్దరు వ్యక్తులు ముందుకొచ్చారు. వారిద్దరినీ వెంటపెట్టు కుని ఆడవాళ్ళిద్దరినీ పక్కకు తోసి లోపలకెళ్లారు సోలీసులు. బీరువాలు, అలమరలు మొత్తం వెలి కారు. అటకల మీద గాలించారు. గోపీనాథ్ కు చెమటలు పట్టాయి.

ఒక మూల నున్న విడిచిన బట్టలను మొత్తం విడిచివేసాడు. వాటి కింద ఫ్లోరింగ్ కొంత అసహజంగా కనిపించింది. ఆ భాగంలో బండలు ఎగుడు దిగుడుగా ఉన్నాయి. లాఠీతో నేలను కొట్టాడు. చప్పుడు అదో రకంగా నినిసింది. అక్కడ తవ్వించాడు. అక్కడో పెద్ద గుంట. గుంటలో బ్రంకుపెట్టె. పెట్టె తెరిస్తే వెయ్యి రూపాయల నోట్ల కట్టలు...పది కట్టలు. వాటిని చూడగానే గోపీనాథ్ కళ్ళ మెరిశాయి.

ఆ నోట్ల కట్టలను గుంపుకు చూపించి "ఇప్పుడేమంటారు?" అన్నాడు.

ఆ కట్టలను చూడటంతో గుంపులో జనం చల్లగా జారుకున్నారు.

★ ★ ★

రాత్రి రెండు గంటలు. గోపీనాథ్ సెల్ మోగింది. "సార్...నేను బాలానగర్ స్టేషన్ నుంచి మాట్లాడుతున్నాను. అనుమానాస్పదంగా తిరుగుతున్న ఒక వ్యక్తిని మా బీట్ కానిస్టేబుళ్లు పట్టుకున్నారు. తన పేరు నిరంజన్ అని చెబుతున్నాడు. సోదా చేస్తే లక్ష రూపాయల క్యాష్ దొరికింది. అరెస్టు చేశాం. మీరు వెంటనే రాగలరా?" వినిపించింది అవతలి నుంచి.

నిద్రమత్తు వదిలిపోయింది గోపీనాథ్ కు. వాచీ చూశాడు. క్షణం కూడా వృధా చేయలేదు. చన్నీళ్లతో ముఖం తుడుచుకుని మోటార్ సైకిల్ స్టార్ట్ చేశాడు. రెండు నిమిషాలలో స్టేషన్ చేరుకుని మరో ఇద్దరు కానిస్టేబుళ్లను తోడు తీసుకుని పదిహేను నిమిషాలలో బాలానగర్ స్టేషన్ చేరాడు.

చేతులకు సంకెళ్లతో తలవంచుకుని కూర్చున్నాడు. ముప్పై సంవత్సరాల యువకుడు. జేబులో ఫోటో తీసి చూశాడు. సందేహం లేదు. ఇతడే నిరంజన్.

బదు నిమిషాలలో ఫార్మాలిటీస్ అన్నీ పూర్తి చేశాడు. అక్కడి పోలీసులకు థాంక్స్ చెప్పి నిందితుడిని స్వాధీనం చేసుకుని తన స్టేషన్ కు తెచ్చాడు. కమిషనర్ కు ఫోన్ చేసి చెప్పాడు. అభినందించాడు కమిషనర్. తరువాత ఏసీపీకి ఫోన్ చేసి చెప్పాడు. ముందుగా తనకు చెప్పకుండా నేరుగా కమిషనర్ కు చెప్పినందుకు మండిపడ్డాడు. రాష్ట్రంలో గగ్గోలెత్తించిన కేసులో ప్రధాన

నిందితుడిని పట్టుకున్న ఈ సమయంలో ఏసీ అనలేక పళ్లు మూరుకున్నాడు ఏసీపీ.

గోపీనాథ్ అలా చేయడానికి కారణం ఉంది. ఏసీపీ కాండక్ట్ మంచిది కాదు. సెటిలెంట్లు చేయడంలో ఘనాపాఠీగా పేరుంది ఆయనకు. నిందితుడిని ఆయనకప్పగిస్తే ఈ విషయం మసిపూసి మారేడుకాయ చేయగలడు. తన ఆరుమాసాల శ్రమ వృధా అవుతుంది. అందుకే ముందుగా సిటీ సోలీస్ చీఫ్ కు తెలియజేశాడు.

★ ★ ★

ఇంటరాగేషన్ ఛేంబర్.

"ఆ డబ్బు ఎక్కడ దాచావు?" గర్జించాడు గోపీనాథ్.

"చెప్పను" అన్నాడు నిరంజన్.

మరుక్షణం అతడి చెంపలు చెళ్లుమన్నాయి.

"మర్యాదగా నిజం చెప్పు. లేకపోతే తోలు వలుస్తాను. నీ ముఠాలో ఇంకా ఎవరెవరున్నారు?"

"నా నీడను కూడా నేను నమ్మను. నేనొక్కడినే చేశాను."

"డబ్బులెక్కడ దాచావు?"

"అది నేను చెప్పను. నేరం చేశానని ఒప్పుకుంటున్నాను. ఆరెలలు కష్టపడి ప్లాన్ చేసి దోచుకుంది దేనికి? ఎక్కడ దాచానో చెప్పడానికి కాదు. నన్ను కోర్టుకప్పగించండి. లాయర్ని కూడా పెట్టుకోను. నేరం ఒప్పుకుంటాను. నేను నేరం చేశాననడానికి ఋజువు మీ దగ్గరున్న నోట్లకట్టలే. నాకు

శిక్ష పడటానికి ఆ సాక్ష్యం చాలు. శిక్ష అనుభవిస్తాను. ఆ తరువాత డబ్బుక్కడ దాచానో చెప్పవలసి అసహరం ఉండదు. మహా వేస్తే ఏడేళ్లు జైలు. అంతేగా?"

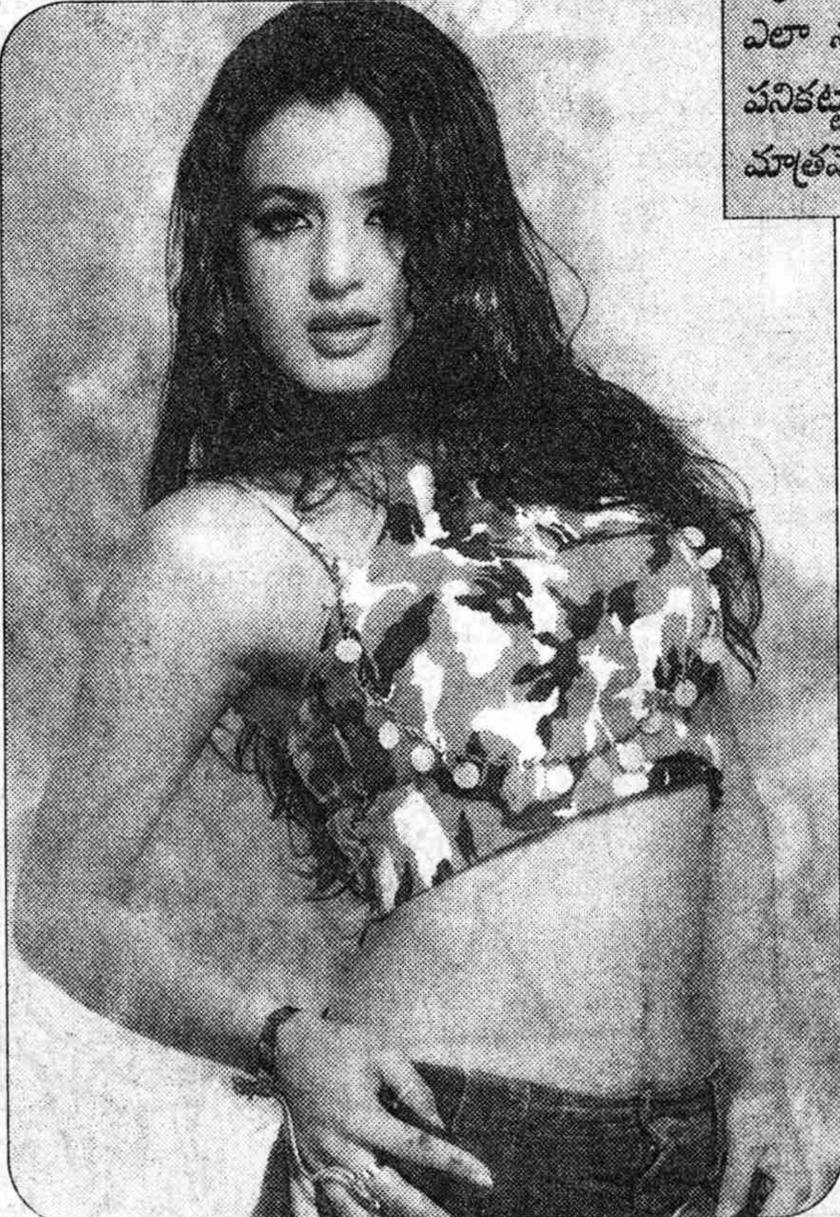
ఆ నిర్లక్ష్యపు జవాబుకు రగిలిపోయింది గోపీనాథ్ కు. సైగ చేశాడు. అంతే...లాఠీలు విరిగిపోయాయి. "వాయో వాయో" అని కేకలు పెడుతున్నాడు తప్ప నిజం చెప్పడం లేదు నిరంజన్.

థర్డ్ డిగ్రీ ప్రదర్శనలన్నీ ప్రయోగించారు. రెండు గంటలు నానా హింసలు పెట్టినా గుట్టు విప్పలేదు నిరంజన్.

"సార్...మరో డెబ్బు కొడితే ఛస్తాడు. లాక్స్ డెత్ అవుతుంది" నిరంజన్ పరిస్థితి చూసి వణుకుతూ అన్నాడు కానిస్టేబుళ్లు.

గొడవలేం లేవు!

కరిష్యా కపూర్, కరీనా కపూర్లతో అమీషా పటేల్ కి గొడవలున్నాయని- వీరి మధ్య కోర్ట్ హాల్ నడుస్తోందనే కామెంట్లకి జవాబుగా అన్నట్టు ఈ మధ్య అమీషా మాట్లాడుతూ- అసలు మామధ్య ఎలాంటి గొడవలూ లేవు. స్కూల్ డేస్ నుంచి మేం మంచి ఫ్రెండ్స్ మి. గొడవలే గనక వుంటే నేను కరిష్యాతో 'మేరే జీవన్ సాథీ' సినిమాలో కలిసి ఎలా నటించాను చెప్పండి. ఇవన్నీ కావాలనే పనికట్టుకుని గిట్టనివాళ్లు చేస్తున్న ప్రచారం మాత్రమే అని కొట్టిపారేసింది.

తన సర్వీస్ లో ఏనాడూ ఏ నిందితుని పట్లా ఇంత క్రూరంగా ప్రవర్తించలేదు గోపీనాథ్. గత ఆరు మాసాలుగా ఏసీపీ నుంచి డీజీపీ వరకు ఈ కేసు విషయమై తన మీద ప్రయోగించిన బండబూతులు గుర్తుకొచ్చి రక్తం మరేగింది.

తెల్లనారుతూనే ఏసీపీ నుంచి కమిషనర్ వరకూ ఉన్నతాధికారులంతా వచ్చారు. మాంసం ముద్దలా పడున్న నిరంజన్ ను చూసి నిట్టూర్చారు.

"ఎంత టార్జర్ చేసినా నేరం తానే చేశానంటాడు తప్ప దొంగిలించిన డబ్బుక్కడ దాచాడో చెప్పడం లేదు" నివరంగా చెప్పాడు గోపీనాథ్.

"ఇంతగా టార్జర్ ఎందుకు చేశావు? నిందితుడి చేత నిజం చెప్పించడానికి నీకు మరో మార్గమే దొరకలేదా? ఈడిని వెంటనే నా ఆఫీసుకు ట్రాన్స్ ఫర్ చెయ్యి. నీ ఇంటరాగేషన్స్ వీడు ప్రాణాలతో బయటప

డతాడని నాకు నమ్మకం లేదు" ఎగిరి పడ్డాడు ఏసీపీ.

ఏసీపీ ఆంతర్యాన్ని గ్రహించాడు గోపీనాథ్. నిందితుడిని ఏసీపీకి అప్పగిస్తే కేసుకు నూకలు చెల్లి నట్లే. వాటాలు మాట్లాడుకుని నిందితుడిని తప్పించవచ్చు లేదా నిజాన్ని రాబట్టిన తరువాత లోకా న్నుంచే తప్పించవచ్చు.

"సర్...వీడిని కోర్టులో హాజరుపరిచి వారం రోజులు పోలీస్ కస్టడీలోకి తీసుకుందాం. వీడిచేత ఎలాగైనా నిజం చెప్పిస్తాను" రిక్వెస్టింగ్గా కమిషనర్ ను అడిగాడు గోపీనాథ్.

"ఇప్పటికే మార్గిమం చేశావు. ఇంకేం చేయగ లవు? మళ్ళీ వాడిని తన్నావంటే వాడు చచ్చారు కుంటాడు. అప్పుడు నువ్వు కలకలాల్లోకి వెళ్లవ లసి వస్తుంది." అన్నాడు డీసీపీ.

"లేదు సర్. ఈ పద్ధతిలో ఫిజికల్ బార్బర్ ఉండదు. నా ప్రయోగం ఫలిస్తే ఇంటరాగేషన్ విధా నంలో ఇది సరికొత్త సంచలనానికి నాంది పలుకు తుంది." అన్నాడు గోపీనాథ్.

"ప్రాసీడ్" అన్నాడు కమిషనర్.

★ ★ ★

పోలీస్ స్టేషన్లో ఒక గది. అంతా కటిక చీకటి. "నిరంజన్! నువ్విక్కడ వారం రోజులుండాలి. ఏ పనీ చేయనవసరం లేదు. టీవీ చూస్తూ కూర్చో. కాఫీ, భోజన ఫలహారాలన్నీ నీ దగ్గరకే వస్తాయి. నువ్వేం సీరియల్స్ చూశావో మరునాడు వాటిని నాకు చెప్పాలి. దల్నాల్. మా పీసీ నీకు తోడుగా ఉంటాడు" గోపీనాథ్ చెప్పిన మాటలు విని విస్తు పోయాడు నిరంజన్.

"ఒక్క విషయం గుర్తుంచుకో. టీవీ ముందు నుంచి తల తిప్పితే నీ తలలో తుపాకి గుండు దిగు తుంది" అన్నాడు గోపీనాథ్. పీసీకి కొన్ని సూచన లిచ్చాడు.

ఒక ఛానెల్లో 'నీ భార్య నా ప్రీయురాలు' అనే సీరియల్ వస్తుంది. సూటూ బూటూ వేసుకున్న ఇద్దరు ఖరీదైన యువకులు తమ మధ్య నిలుచున్న స్త్రీ గురించి వాదులాడుకుంటు న్నారు.

"ఆమె నా భార్య" గర్జించాడో కడు.

"అంతకు ముందే ఆమె నా ప్రీయురాలు" ఉరిమాడింకొకడు.

"ఆమె నా మనిషి. నా సొంతం. మెడలో తాళికట్టాను"

"నువ్వేంటి? ఎవడైనా మెడలోనే తాళి కడతాడు. మెడలో కట్టినదాన్నే తాళి అంటారు. అసలు నీకు తాళి అంటే తెలుసా? దాన్ని కట్టేది, కట్టవల సింది దేనికో తెలుసా? మనసుకు. ఆ మనసుకు నేను తాళి కట్టాను. అసలు

ఎలా కట్టాలో నీకు తెలుసా?"

ఇలా సాగుతుండగా ఛానెల్ మారింది. ఏదో సీరియల్ వస్తోంది. అది లంకంత కొంప. రాత్రి పన్నెండు గంటలు. ఇస్త్రీ మడత నలగని ఖద్దరు లాల్చీ, ధోవతి, నెత్తి మీదున్న నాలుగు వెంట్రిక లకు రంగువేసి గోల్డ్ ఫ్రేమ్ కళ్లద్దలతో ఒక పెద్దా యన, పాతికవేల రూపాయల పట్టుచీర, నెత్తిన పన్నెండంగుళాల బన్ను, వంటిమీద పది కేజీల నగలు ధరించి ఆయన భార్య, పుల్ సూటు, కూలింగ్ గ్లాస్ తో వారి తనయుడు ఉన్నారు.

పెద్దాయన కోపంగా ఏదో అనబోతుంటే చెంప ఛెళ్లుమనిపించింది భార్యమణి. "అమ్మా... నాన్నను కొట్టొద్దు. నీ మాట విని నీ కోడల్ని చంపేస్తా" బ్రతిమలాడుతున్నాడు కొడుకు.

"నోర్మయ్...నా మాటకు ఎదురు చెబితే దేవుడినైనా కొడతా" గర్జించింది భార్య.

నిరంజన్ కు వణుకొచ్చింది. తక్కువ ఛానెల్ మారింది. నడివయసు భార్యభర్తలు, పోలీస్ యూనిఫాంలో నున్న ఒక యువతి, మరొక యువ కుడు ఉన్నారు.

"అమ్మా...కోడల్ని కిడ్నాప్ చేయించిన నేరా నికి నిన్ను అరెస్టు చేస్తున్నాను" అన్నది యూని ఫాంలోని యువతి.

"కన్నతల్లినే అరెస్టు చేస్తావలే...నిన్ను గర్భంలో మోసినపుడు నిన్ను బయటకు రానివ్వ కుండా అబార్షన్ చేయించుకున్నట్లయితే ఏం చేసే దానివి?" అరిచింది తల్లి.

"అదంతా నాకు తెలియదు. చట్టమే నాకు ముఖ్యం. యూవారండరెస్ట్" సంకెళ్లు తీసింది యువతి.

"చెల్లాయ్" అరిచాడు యువకుడు.

"మైండ్ యువర్ లాంగ్వేజ్...నేనిపుడు నీ చెల్లాయిగా రాలేదు" గర్జించింది యువతి.

"సారీ...ఇన్ స్పెక్టర్ రఘానీ...చట్టం నీ చుట్టం అనుకోకు. నేను లాయర్ని. అర నిమి షంలో అమ్మను విడిపిస్తాను" అన్నాడు లాయరైన

యువకుడు.

నిరంజన్ చెవుల్లోంచి రక్తం కారసాగింది. ఛానెల్ మారింది. నలుగురు ఆడవాళ్లు, ఒక మగాడు ఉన్నారు. "అమ్మా...నువ్వు వంద రకాలుగా ప్రయత్నించినా వదినను చంపలేకపోయావు. వదినె వాడుకునే టూత్ పేస్టులో పాయిజన్ ఇంజెక్టు చేశా. రేపు పొద్దున్నే వదిన ముఖం కడుక్కునేలోపే మల్టాప్" నవ్వింది యువతి.

చాలు నుంచి ఆ సంభాషణ విన్న వదినె నవ్వు కుంటూ "ఆ పేస్టును ఈ రాత్రికే నీ బాత్ రూం లోకి మారుస్తానే" స్వగతంగా అనుకుంది.

నిరంజన్ కళ్లు గిరగిర తిరిగిపోతున్నాయి. తలలో డైనమైట్లు పేలుతున్నాయి.

ఛానెల్ మారింది. రిక్షావాడికి పుట్టి పారిశ్రామి కవేత్తగా ఎదిగిన ఒక స్త్రీ ఫోన్లో లాయర్ తో మాట్లా డుతున్నది. "నేను పెట్టుకునే కళ్లజోడు విలువ ఎంతో తెలుసా ఐదు కోట్లు. నా కళ్లజోడు విలువ చెయ్యని ఆ జగదాంబకు నాతో పోటీయా? దాన్ని సర్వనాశనం చేయాలి. అవసరమైతే అణుబాంబు తెప్పించు. మీ అసిస్టెంటును పంపండి. వెయ్యి కోట్ల రూపాయలను బ్రీఫ్ కేస్ లో ఉంచాను. పంపి స్తాను" అన్నది వికటంగా.

నిరంజన్ కళ్ల వెంట రక్తం కారుతున్నది. తల తిప్పితే పోలీసు దవడలు వాయిస్తున్నాడు. మరో రెండు రోజులు గడిచాయి. నిరంజన్ నవరంధ్రా లన్నీ చెడిపోయాయి.

"నువ్వు నిజం కక్కిందాకా టీవీ చూస్తుండా ల్పిందే" అన్న గోపీనాథ్ మాటలు చెవుల్లో ప్రతిధ్వ నించాయి.

"వద్దు..వద్దు..చెబుతా..నన్ను చిత్రవధ చేయ్యొద్దు. కావాలంటే వెయ్యేళ్లు జైలుశిక్ష వేయండి. ఉరితీయండి. లేదంటే ముక్కలు ముక్కలుగా నరికి ఊరగాయ పెట్టుకోండి. ఈ హింస భరించలేను" పెద్దగా ఏడవ సాగాడు.

తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. నవ్వుతూ గోపీ నాథ్! ఆయన కాళ్లు చుట్టుకుని-"సార్...ఆ

డబ్బులూ బాలానగర్ లో ఒకచోట గొయ్యి తీసి కప్పొట్టారండి. నా చేతు ల్లోనే మట్టి తీసి డబ్బు తీసి ఇస్తాను. నన్నా గుంటలో పడేసి పూడ్చేయండి" భోరుమన్నాడు నిరంజన్.

ఏసీపీకి ఫోన్ చేశాడు గోపీనాథ్.

"ఏం డిగ్రీ ఉపయోగించావు?" ఆత్రంగా అడిగాడు ఏసీపీ.

"ఫోర్ డిగ్రీ" నవ్వి ఫోన్ పెట్టేసి బాలానగర్ వైపు జీపు నడిపించాడు గోపీ నాథ్.

